

Uzun Mesele

– mavide umut · 28 Ocak 2022

Bir adım daha attım sonra birden bıraktım Sonraki kalan yarım yaklaşık on beş kadarım

Geldi bütün düğüm çözülmez iplik
Sanırım karmaşıklık bu bir basitte

Yaklaştıkça azaldı korda sevinçte
Yaklaşık bir sor kadarım her bir eşikte
Sanırım duruyorum ve sonra yanıyorum
Kaynıyor içerlerim dışardan yaşıyorum

Gözümde bir hasret ki bu ne yığın ne telaş
Ben bir üç beş kadarım her bir enkaz bir çıkmaz
Arıyorum içerim ne istiyorsun dar yerim
Ağlarkende severim zaten yaşar kaderim

Elimde olan bir şey işte o şey yetişse
Bende heves ve sabır ondan bir kaç endişe
Yaşanılır kılansa her nefese vesvese
Geçen zamanda benim şimdiye uzanan elim

Gözlerde hüznün bütün bir yol gündüzün
Çeken bilir ve nasıl akşamda sefa süzün
Ruhuma iğneleri hep batıran bir şey var
Benim ruhum içime sığmamaya intizar

Çekiyor her yanımdan gözümde ve sözümde
İşte bütün dargınlığım bu özümün yüzünden
Denizler doldu içim ancak gözüm sordu niçin
Gönlümde arıyorum payıma düşen için

Yaklaşıyor sevinçte tek bir yaşım elbise
Yalnız kalan sevinir kalabalık er bize
Yalnızlık kalabalık hayır diyorsan bir sor
Bütün bir kalabalık ne çok adam seçiyor

Dünya kocaman ama biz ona sığamadık

Biz mi büyüdük hayır ne varsa eksik kaldık
Tamam olmayan her şey birazda eksik kalır
Bu uzun meseleyi kime sorsan sazı alır

İyi kötü yorumlarınızı yazarsanız çok sevinirim